

 **BLOEMENCORSO
LICHTENVOORDE**

Juryrapport 2024

In dit rapport:

EVEN VOORAF

JURYRAPPORT

FIGURATIERAPPORT

JURYLEDEN

EVEN VOORAF

Zondag 8 september 2024

Het bloemencorso in Lichtenvoorde is zoals altijd op de 2e zondag in September. Dus een corso in Lichtenvoorde vroeger dan 8 september is niet mogelijk.

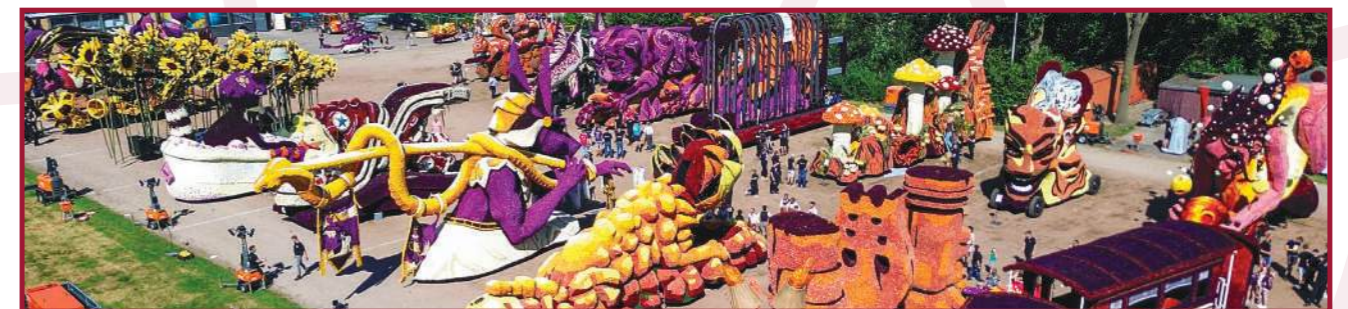
Met het wegtrekken van de sporadische nevel komen de eerste van de corsoreuzen het juryterrein opdraaien. Trots en gespannen begeleid door de bouwers. Meer en meer volgen. Uiteindelijk staan alle 18 wagens op tijd klaar om beoordeeld te worden door de jury. Het terrein is leeg en sereen. Vanuit de kantine van de Swite komen de juryleden het terrein op lopen, om in alle rust en met hun deskundige blik de wagens te beoordelen.

Terwijl figuranten en begeleiders van de wagens elders drukdoende zijn zich voor te bereiden op het corso noteren de juryleden hun eerste bevindingen. Hoe zijn de verhoudingen? Welke kleurcombinaties zijn gekozen, en niet onbelangrijk, hoe is het alternatieve materiaal verwerkt? Daarna nemen ook de juryleden hun positie in aan de route. Wederom volgt dan een beoordeling van het geheel. Nu mét eventuele beweging, muziek en figuratie. Voor dit laatste is tevens een aparte jury aanwezig. Uiteindelijk heeft ieder jurylid zijn oordeel scherp en komt elk cluster van 3 personen tot een eindoordeel.

Het cluster bestaat zoals gebruikelijk uit leden met een diversiteit aan achtergrond. Kunstenaars, ontwerpers van corsowagens elders in het land, bouwtechnische vaklieden, bloemisten. Doel is om vanuit verschillende disciplines en dus verschillende invalshoeken samen tot een beoordeling te komen van de 18 wagens. Het gaat hier om een combinatie van meerdere dingen. Zaken die er voor de jury als uitermate positief uitsprongen, maar ook eventuele verbeterpunten. Een hele opgave, maar uiteindelijk is in het begin van de zondagavond het grote geheim van Lichtenvoorde bekend.

Tijdens de zogenaamde juryrapport-vergadering, dit jaar op 25 oktober, zal van ieder cluster een vertegenwoordiger aan de bouwers en ontwerpers van de groepen uitleggen, hoe men tot hun oordeel is gekomen en hoe met elkaar gezorgd kan worden, het niveau van het Lichtenvoordse corso te behouden of zelfs te verbeteren.

Doordat van iedere corsogroep enkele leden aanwezig zijn kan men ook van elkaar leren. Een opmerking die niet dit jaar voor je wagen geldt kan volgend jaar wel van toepassing zijn en dan weet je hoe een jury naar een item kan kijken. Een leerzame interactieve avond!

18

Corsoclub Boschlaan
VERSCHEURD

Thema is erg leuk gevonden. De uitwerking in de basis van het bouwwerk had aandachtiger gekund. De gezichten zijn een beetje uit verhouding "gescheurd" waardoor het thema en de compositie tekort worden gedaan.

Als je iets de suggestie wilt geven van scheuren dan moeten de vormen en/of de intekening scherper zijn en niet rond. Dit geeft niet de indruk van verscheuren.

Het ontwerp behandelt een mooi actueel onderwerp, maar mist enkele belangrijke elementen in de uitvoering. De tegenstelling tussen de gezichten zou veel extremer mogen zijn, en de gebitten komen te glad en nep over. Het verscheurde effect is echter goed uitgevoerd. Er ontbreekt ook wat meer tegenstelling in kleur; rust en spanning zouden nog beter door kleurgebruik kunnen worden uitgebeeld.

Eigentijds thema, de keuzestress is echter nogal afleesbaar op een verkeerde manier. Het geheel mist een passende spanning. De uitwerking is nogal amorf en oogt slordig aan de binnenzijde. Het geheel roept te veel vragen op ten aanzien van kleurkeuze, detaillering en afwerking. De afwerking overall is prima, maar waarom dan de vangmuilkoppeling aan de achterzijde volledig in het zicht?

De Tiki beeldjes zijn wat eenvoudig van vorm en vooral van kleur. Daar had misschien meer mee gedaan kunnen worden. De gekleurde “vuur fakkels” zijn daarom zeker een toevoeging. De oranje bloemen waren beter uitgekomen in een andere kleur of kleuren. Het is veel oranje wat deze wagen laat zien. Of hadden er meer gekleurde bloemen naar boven toe mogen terugkomen?

De uitdrukking en expressie in de koppen zijn mooi weergegeven, met een klassieke opstelling die netjes is uitgevoerd. Echter, de Hibiscus bloemen onderaan mogen veel kleurrijker en meer in contrast met de koppen zijn. De harten van de bloemen komen wat nep over; het gebruik van zaden zou het natuurlijker maken. Hoewel de koppen met hun mimiek mooi zijn, missen wij het feestelijke element in het geheel. In de optocht kwam dit gelukkig meer tot leven.

Het feestje komt niet helemaal uit de verf ondanks de vakkundige vormgeving van het geheel. De meeldraden in de bloemen op de bodem detoneren nogal in combinatie met de stampers. Figuratie versterkt het thema. In de compositie lijken de beelden te klein in verhouding met de bodem. In een andere verhouding was het geheel imponerender geweest.

16**Harbers-Paul
WASBEREN**

Een vrolijke wagen om te zien, wel veel leegte tussen de beide beren in het bad. Leuk die douche! Het bad was enorm massief en weinig sierlijk. Leuker als er meer sop of bubbels in bloemen uitgebeeld waren en dat dit over de rand zou lopen. De beren zelf zijn eenvoudig, maar strak en krachtig van kleur weergegeven. De muts en de handdoek zijn overtuigend gedrapeerd gemaakt. Verder is de compositie vrij statisch en het bad dus vrij massief en in het oog springend. Maar waar gaat het om? Het geheel had meer badgergevoel nodig om het te laten leven.

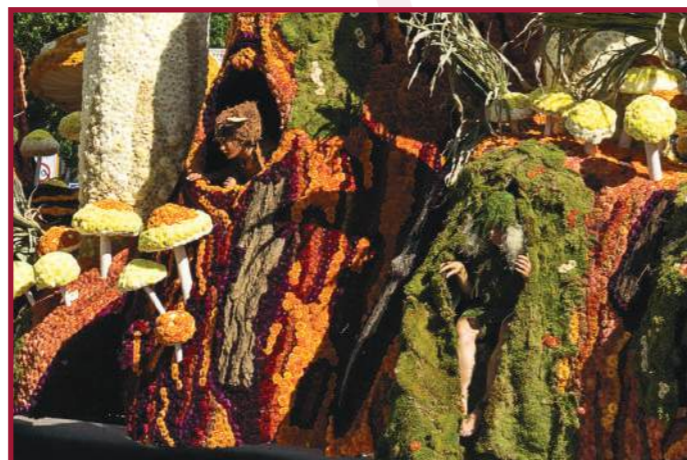
De wasberen in het ontwerp ogen soms wat lomp, vooral door de stijve, pilaarachtige staart, terwijl de badmutsen daarentegen mooi gevormd zijn en tevens een realistische stof-illusie geven. Het ontwerp zelf is leuk, vrolijk en lief, maar mist het gevoel van bubbels en schuim, wat beter tot uiting had mogen komen. De massieve bloemenwagen, hoewel kleurrijk in de badmutsen, voelt wat eentonig in de badkuip en het schuim, evenals bij de eenkleurige beren. Tijdens de optocht wordt dit echter goedge maakt door de speelsheid van het stromende douchewater en de zeepbellen, die het geheel tot leven brengen.

Grappige compositie waarbij de (te gladde) badkuip wat te nadrukkelijk op ooghoogte de aandacht trekt ten opzichte van het onderwerp. Het kleurgebruik is te monotoon, waardoor er nauwelijks onderscheid is tussen schuim en bad. Wanneer de vorm van het bad (omkrullende rand) en de kleur anders waren uitgevoerd, was het hoofdonderwerp beter tot zijn recht gekomen. Jammer van het slecht afgewerkte luik aan de zijkant.

15

Zieuwentseweg

KRAK!

Een wat rommelige wagen. Gras in de vorm van maïsbladeren midden op de wagen vonden wij wat veel. Het oogde vooral een beetje druk. De vormgeving van de paddenstoelen was vrij grof, wat heel jammer was. De boomstammen waren met veel aandacht gemaakt en de paddenstoelen kwamen op een grappige manier tot leven in de optocht. De figuratie was een zeer goede aanvulling.

Het ontwerp valt op door het mooie kleurgebruik en de prachtig aangeklede figuratie. De anatomie van de paddenstoelen klopt echter niet helemaal, aangezien de hoeden te klein zijn. Ook is de afwerking op sommige plaatsen wat slordig, vooral bij het mos en de bladeren. Het actuele thema is speels en kleurrijk uitgevoerd, hoewel het gebruik van het alternatieve materiaal soms wat gekunsteld oogt. De spanning die menselijke indringers zouden moeten ervaren, komt niet direct over.

Het is moeilijk om een stilleven in eerste aanzicht aantrekkelijk te maken. Kleurgebruik is te flets en eentonig. Het "Kraak" geluidseffect in de optocht werkte goed. Figuratie verrassend, maar qua functie onduidelijk. De tekst is nodig om het te kunnen verklaren.

14**Groep Rensing
EEKHOORNS**

Jury terrein: De eekhoorns zelf zijn goed en geloofwaardig neergezet met zeer innemende oogjes, maar wat somber van kleur. De eekhoorns gaan een beetje op in de ondergrond. Dat maakt het geheel wel meer aambaar, maar misschien streeft dit het doel een beetje voorbij? Meer schaduwwerking tussen de eekhoorns en de eikels was sterker geweest.

In de optocht: Een wat statische wagen, die neigt naar saai door het kleurgebruik. Gelukkig dat wit in de eekhoorns. Iets levendiger was het geworden als de eekhoorns meer hadden geleefd. Ogen die bewegen, misschien de hoofden?

De wagen is erg veilig en daardoor niet bijzonder sprekend, hoewel de dahlia's en de doppen van de eikels mooi zijn verwerkt. Het geheel mist wat diepte door een vlak kleurgebruik en de eekhoorns zijn vooral in de kopjes niet goed gevormd. De bodem is één grote massa. Alleen al door andere kleurtinten te gebruiken had je hier wat meer diversiteit uit kunnen halen. Het is een leuk ontwerp, maar het mist spanning en is al vaker vertoond.

Degelijk gemaakte wagen met wat te nadrukkelijk inzet van alternatief. De kleurstelling en impact qua omvang/grootte en kleur van de ondergrond zorgt voor onbalans in het totaalbeeld, in combinatie met het thema. Het hoofdonderwerp, de eekhoorns, hadden prominenter in de compositie neergezet moeten worden. Deze hadden in verhouding met de ondergrond groter gemoeten. Het kleurgebruik is daarin dan ook niet onderscheidend genoeg (meer contrast).

13

Van Reedestraat EN GARDE!

Grappig thema. Goed gebruik gemaakt van het kleurenpalet. Wij hadden gehoopt op wat meer vuur (bijvoorbeeld in beweging of theater) in de "en garde" tijdens de optocht. Daar was enkel het wapengekletter hoorbaar om het beeld kracht bij te zetten. De intekening was heel mooi gedaan. Maar was het hier "en garde"? Misschien had alles wat scherper gemogen en wat agressiever? We misten duidelijk het gevecht, de strijd.

Het ontwerp is prachtig stoer en eenvoudig, met een nette en gedetailleerde uitvoering en fantastisch kleurgebruik. De anatomie van de vissen is goed weergegeven, en de strakke lijnen en het mooie kleurverloop dragen bij aan de esthetiek. Echter, het geheel komt in de optocht wat statisch over, ondanks de verwachtingen van souplesse bij de vissen en het scherm in stilstand. De beweging blijft vrij statisch, hoewel de muziek de spanning goed opbouwt. Er is ook enige twijfel of de staarten van de vissen volledig kloppen.

Door de gekozen compositie kijkt het publiek in het vooraanzicht tegen de rug van een zwaardvis. Kleurgebruik is goed en verrassend. De Interactie (het zwaardvechten) in de optocht is te mager. Vormgeving heel redelijk met uitzondering van de staart(vinnen). De afwerking is oké.

12**Groep van Ons
BLOEMENVELD**

Juryterrein: De wagen deed wat eenvoudig aan. Wel een mooi glooiend bloemenveld en strak uitgewerkt. Maar wat veel van hetzelfde. Bij het aanrijden zag de wagen er goed uit, maar hoe verder naar achter verloor het een beetje zijn kracht en nam het onderstel het soms over.

In de optocht: Leuk detail dat de bloemen op een natuurlijke wijze mee wiegen op de deining van de wagen. De wagen kwam goed over, maar er had wat meer dynamiek in de compositie mogen zitten. Het is interessant hoe een bloemenveld, toch op een stilistisch abstract stilleven kan lijken.

Het ontwerp straalde schoonheid, speelsheid en openheid uit, met een harmonieus afgestemd materiaalgebruik. Tijdens de optocht viel de serene bloemenpracht op, die prachtig werd ondersteund door passende muziek. Een extra detail, zoals vliegende lieveheersbeestjes tussen de stelen, had wellicht een mooie toevoeging kunnen zijn als blikvanger. De zonnebloemen waren bijzonder knap uitgewerkt, waarbij vooral het levensechte kleurgebruik opviel. Het geheel oogde krachtig door zijn eenvoud, wat het ontwerp nog meer tot zijn recht liet komen. Een detail is het bewegen van de stengels, dit hoeft niet nodig te zijn. Als er iets "natuurlijks" zou moeten bewegen, had dan geprobeerd de bloemen iets meer te laten bewegen alsof er een windvlaag over het prachtige bloemenveld ging.

Leuk idee. Simpel maar doeltreffend, ook in kleurstelling. Maïsblad als alternatief voor de stengels goed toegepast. Het wuivende wordt helaas niet waargemaakt, dit is meer schudden. Dit komt onder andere door de starheid van de zichtbare constructieve ondersteuning.

11**Veur Mekare?!****HEMELLICHAAM**

Juryterrein: Een goede kop en aandacht voor de voeten, die waren zo leuk uitgewerkt! Jammer, dat deze aandacht onopgemerkt is gebleven voor het intieme gedeelte van dit hemelse vrouwenlichaam. Deze bekleeden met rode bloemen suggereert onbedoeld een verkeerd beeld wat moeilijk los te laten was.

In de optocht: Veel aandacht besteed aan de beweging die het geheel tot leven brengt, maar is dit genoeg hemellichaam, gewichtloosheid?

Toch een mooie wagen in de optocht waar je naar blijft kijken.

Het ontwerp valt op door de stralende manen en het prachtige kleurgebruik van de dahlia's. De eerste indruk is speels en open, met een mooie kleuropbouw, vooral in de maancirkels. Over het hoofd verschillen wij van mening: de één vindt het hoofd en vooral het haar prachtig van kleur en vorm en de ander vindt de ogen erg breed uit elkaar staan en de mond te smal. De witte bollen boven op het hoofd zijn wat statisch; meer kleurgebruik zou wellicht helpen. De romp ziet er gedrongen uit met te zware bovenbenen, waardoor het ontwerp niet de indruk wekt van zweven, maar meer op een zwemmer lijkt. Hoewel het idee mooi is, laat de anatomie te wensen over en komt het ontwerp fors en lomp over. Een andere compositie had mogelijk een meer zweverige effect kunnen bereiken.

Vrije compositie van lichaamsonderdelen tweeledig opgevat, mooie vondst. Hoofd- en gezichtsuitdrukking goed uitgewerkt. Het aanzicht was nog beter geweest als er ogen in het hoofd hadden gezeten. Benen wat minder in het achteraanzicht. Achterwerk en bovenbenen zijn uit proportie. Verrassend veel passende beweging van planeten en bijbehoren. Kleuren zijn passend gekozen.

Juryterrein: Er liggen een hoop stenen als een soort van berg uitgebeeld, met een fraaie schaduwwerking. Maar je ziet dat de vorm gemaakt is, naar wat het uiteindelijk moet gaan doen, dus zie ik dan wel echt een hoop stenen?

In de optocht: Heel mooi hoe de leeuw zich openbaarde vanuit de stenen, een mooi Lichtenvoords thema. Goed samenspel tussen wagen en theater. Jammer dat de kop ook veel met geel beplakt was. Met wat meer wit bij de aanzet van de diverse manen bijvoorbeeld maak je de kop wat levendiger. Uiteindelijk blijft het geheel wat statisch.

Op het juryterrein zag het geheel er saai uit en het gebruik van kunstgras viel tegen. De eerste indruk deed meer denken aan bloembollen dan aan stenen. Een verstopt voetje wekte wel nieuwsgierigheid op. Om meer het beeld van stenen te laten zien was het mooier geweest hier andere kleurtinten voor te gebruiken en op het moment dat de leeuw tot leven komt de leeuwkleuren te gebruiken.

Tijdens de optocht bleek het een enorme verrassing te zijn, met een geweldig bedacht ontwerp en prachtige figuratie. In beweging kwam het ontwerp tot leven, vergelijkbaar met het paard van Troje. De kleuren bij de leeuw waren goed gekozen. Al met al was het een verrassende wagen die in de optocht met de figuratie en de bewegingen schitterde, terwijl het in stilstand meer de indruk van een bult bloembollen maakte.

Statisch op het terrein en niet aantrekkelijk, maar de compositie ondergaat een ware metamorfose in de optocht, waardoor het geheel op zijn plek valt.

De leeuw is prachtig, de kei is wel te gefragmenteerd. Figuratie prima aanvullend. Jammer dat de cilinders vol in het zicht zaten.

9

6kamp

VERDRUKKING

Juryterrein: Gewoon een leuke wagen om te zien, waarbij de boomstam heel sterk en luchtig tegelijk wordt neergezet. Knap gedaan.

De ogen van de vogels zijn aandoenlijk, maar hadden misschien mogen bewegen?

De uitwerking in de veren had misschien wel iets gedetailleerder gekund.

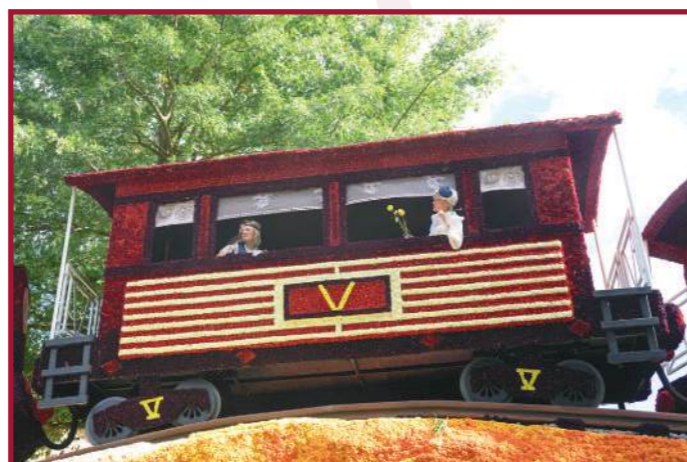
In de optocht: Het geluid in de optocht was af en toe een verdwaalde schreeuw met lieve vogelgeluidjes. Dit had wat minder met verdrukking te maken. De verdrukking had ook wat meer naar voren mogen komen, het was nu meer een tak vol met leuke vogels. Had er misschien bijna één af moeten vallen of misschien wel een paar?

Waar is de verdrukking?

Bij het zien van deze wagen verschijnt er een glimlach op onze gezichten. Het geheel is vrolijk, kleurrijk en zeer gedetailleerd. De boomstam is bijzonder strak en heel goed gemaakt, wat bijdraagt aan het rustige en fraaie kleurgebruik. Ondanks de nette en veilige opstelling, mist de wagen een beetje speelsheid; een dwarsligger had het interessanter gemaakt. Het ontwerp voelt een beetje statisch en de drukte op de stam komt niet volledig tot uitdrukking, met alles in een te nette opstelling.

De constructie volgt vooral de weg van de minste weerstand, wat jammer is.

Mooie compositie van een prachtige boomstam met cartooneske vogeltjes daarboven op. De relatief ontspannen ogende (not to angry) birds komen qua uitdrukking niet echt in de verdrukking. Goede kleuren en prima afwerking. Leuke details toegepast (poep). Wat beweging van de vogels (bijv. de bek of de vleugels) in de optocht was ons inziens een toevoeging geweest.

8**Kwintet****ONTSPOORD**

In eerste instantie maakte de wagen eigenlijk niet zoveel indruk. Een trein als uitgangspunt is lastig. Maar in de optocht kwam de wagen met het theaterspel en alle beweging helemaal tot zijn recht. $1+1=3$ was hier echt aan de orde. Het was letterlijk een spektakel om naar te kijken, waarin de figuratie goed zijn "werk" deed. De intekening en kleur van de grot liet wat te wensen over. Maar waarom voor dit verloop gekozen? Aardlagen lopen meestal horizontaal... Maar dat vergeet je deels in de optocht.

De trein is prachtig gebouwd en indrukwekkend om te zien, vooral de figuratie is fantastisch en maakt het ontwerp levendig. De beweging van de ontsporing trekt veel aandacht tijdens de optocht en komt goed over. Echter, de onderkant van de wagen oogt lomp. Een open structuur met een zichtbare explosie zou beter hebben gewerkt, vooral in combinatie met de beweging. De explosie zelf viel tegen, met alleen wat rook en zonder het verwachte effect van lawaai of paniek. Al met al is het een massaal en netjes uitgevoerd ontwerp, maar het mist de impact van een echte explosie.

Indrukwekkende compositie van een stoomlocomotief en twee wagons op een (te) hoge ondergrond, met een gat waarin een explosie plaatsvindt. Prachtige dramatiek in een strak uitgevoerd en ook bewegend geheel. Figuratie zeer nadrukkelijk onderdeel van het geheel. Kleuropbouw/kleurstelling is wat onlogisch. Het oog wordt aan de zijkant getrokken naar de fellere kleuren in de ondergrond en minder naar de wagons daarboven. De hoge opbouw van het geheel versterkt dit.

7

Groep Marneth **VERSLETEN**

We waren onder de indruk van het plak- en steekwerk en het kleuren pallet dat gebruikt is bij de slijtage op de neus en aan de buitenkant van de zool. Ook het reliëf in de zool is super strak uitgevoerd. Bovendien zijn de schoenen heel luchtig door alle gaten erin en de suggestie van stof is goed gedaan. Gewoon een leuke compositie waarbij de tekst volledig het verhaal bij de wagen vertelt.

Helaas was de kleurkeuze van de schoenendoos wat onhandig en te donker. De schoenen plakte te veel aan de schoenendoos. Er had in compositie iets meer lucht mogen zitten en de schoenendoos had meer doos mogen zijn en niet een zwarte box.

Het ontwerp is waanzinnig mooi uitgewerkt en vol gedetailleerde elementen, wat echt bewondering verdient. Het geheel is leuk en vrolijk, met een herkenbaar thema en prachtige aandacht voor details, zoals de subtiele slijtage en de vuilranden. Vooral de kleurvariaties in de 'witte' tinten zijn mooi benadrukt.

Een kleine suggestie zou zijn dat het extra leuk was geweest als de mensen die de wagen duwden allemaal zwarte All Stars droegen, om het thema compleet te maken. De opstelling op de wagen oogde echter wat stijf door de zolen die strak tegen elkaar stonden. Iets meer ruimte tussen de schoenen, of één schoen dwars ten opzichte van de ander, had het ontwerp speelser en spannender kunnen maken. In het prachtige beeld vielen de veters in negatieve zin op. Deze waren erg fors aanwezig en waren in tegenstelling tot de schoen nog wel erg schoon, misschien was een andere kleurkeuze beter geweest.

Wat statische compositie met een zeer hoog detailniveau. Indrukken de detaillering met passende kleurstelling en realistische slijtsproen. Ondergrond (schoenendoos) met zichtbaar golfkarton; de donkere kleurstelling is wellicht geen goede keuze in combinatie met de schoenkleur. Versleten wil niet zeggen dat er geen aandacht hoeft te zijn voor de netheid van de wagen op het terrein (veel losse blaadjes).

6

Vedut Nogal **ANUBIS**

Krachtige figuur, duidelijk uitgevoerd. Goed geplakt, maar best veel grote vlakken met weinig/geen reliëf. Sterk kleurgebruik, maar neigt soms naar wat saai. Tijdens de optocht kwam de wagen meer tot leven. Samen met geluid, beweging en figuratie gaat het geheel meer leven en krijgt de wagen een extra dimensie. Is de kleding van de figuratie passend in het geheel?

Het ontwerp is mooi en gedetailleerd uitgewerkt, al voelt het wel wat veilig. Het goud en de overige alternatieve materialen zijn allemaal erg netjes verwerkt! De combinatie van de gouden accenten met de bloemkleuren is fraai. De elegantie van de kop en het geheel zijn uitstekend gedaan. Hoewel de tanden van de cobra scherper en minder papierachtig hadden gekund. De banier onder de slang oogt zowel sierlijk als beweeglijk, zelfs in stilstand. De indeling is groots, open en gedetailleerd en op de route komt de sierlijkheid van het ontwerp volledig tot zijn recht. De figuratie is indrukwekkend en vormt het vooraanzicht tot een mooie blikvanger.

Heldere compositie als totaalbeeld. Goede kleurcombinaties met uitzondering van het knipwerk op het vaandel. Passende beweging aangebracht (rechteroor leek even niet goed te werken?). Goede afwerking en detaillering (prachtige Ankh / kruis). Anatomisch zijn de biceps van de linkerarm wat dik (gestrekte arm versus gebogen arm). Figuratie passend ondergeschikt gehouden.

5

Geschud(t) **GOUDHAANTJE**

Kop en hals goed en strak gedetailleerd uitgewerkt, zowel in vorm als kleur en bloemen. De achterkant van de wagen was wat minder strak. De poten waren lastig leesbaar (eentje voor, ander achter). Dit was bij het aanrijden niet goed te zien. Het was misschien mooier geweest als er iets meer lucht tussen de ondergrond en het lijf had gezeten. In de optocht kwam de kop, bek en verentooi in beweging. Dat had misschien nog wat overtuigender gemogen. Door de donkere kleuren van de haan kwam het goud wel mooi tot zijn recht. Zeker met het zonlicht erbij. Over de muziek waren de meningen wat verdeeld. Het is goud wat er blinkt. Sommigen vonden de kettingen wat te veel, anderen vonden het precies goed. Maar goud was het.

Tijdens de optocht viel de haan op door zijn glanzende gouden accenten, vooral in het zonlicht, wat hem prachtig liet stralen. De kop van de haan was mooi in verhouding en de anatomie van het dier was goed weergegeven. Ook het kleurgebruik van de bloemen viel positief op, met extra kleurnuances die de glimaccenten overal tot zijn recht lieten komen. Toch had het goud wat strakker verwerkt mogen worden, aangezien het nu wat nep leek. Vooral door het materiaal dat deed denken aan EHBO-dekens, wat bijna kitscherig overkwam. De gouden kralenketting was erg opvallend, maar persoonlijk zou het wat mooier zijn geweest als het goud meer in de staartveren verwerkt was in plaats van in de kralen. Daarnaast werd de sprankeling in het oog van de haan gemist en vielen de details van de kop weg door de overvloed aan glans. Desondanks kwam de haan tijdens de route mooi uit de veren en kraaide hij als een ware koning.

Zeer indrukwekkende hanenkop met een zeer realistische ooguitdrukking. Prachtige details in strakke afwerking, beweging goed ingezet. Hoeveelheid aan goud als alternatief begrijpelijk overvloedig qua thema, maar ook wat verstrend qua helderheid in beeldopbouw in combinatie met de ondergrond. De muziek in de optocht was aan de voorzijde slecht te horen, waardoor het effect enigszins verloren ging. Aan de zijkant was het geluid juist (storend) te hard.

4

Groep Hooiland **KANNIBAAL**

Een indrukwekkende luchtig gebouwde wagen die op het juryterrein meteen de aandacht trok. Met veel reliëf en doordacht kleurgebruik (rood/groen en donker/licht). De verlekkerde, sarcastische blik van de kannibaal is knap uitgewerkt. Menselijke tanden gaan vaak mis in de uitvoering (waardoor er vaak voor een dichte mond wordt gekozen), maar hier juist heel goed weergegeven. Daarnaast waren de bewegingen in de optocht verhalend en vloeiend. Het enige wat eigenlijk jammer was, was de figuratie. Die waren zo druk, dat het eerder afleidde dan dat het een toevoeging was. Waar kijk je naar en wat is de essentie? Wat waren de paprika vormen? Een hele verzorgde en nette wagen met een mooi kleur- en productgebruik. Een sieraad in de optocht.

De botten en schedels vallen weg door de uniforme structuur en dikte van de bloemen waardoor de sinistere botten niet echt opvallen. Een andere materiaalkeuze was wellicht beter geweest. Het bevestigen van de groene bladeren oogt slordig door de nieten, had dit niet met lijm gekund? De wagen roept te veel onduidelijkheden op om alles goed te lezen. Er is veel te zien, maar oogt ook rommelig. Zijn de blokken nu kooien voor de prooien of ook een soort van stukken vlees? Mochten de blokken wel kooien zijn geweest had hier dan met de kleur onderscheid in gemaakt ten opzichte van het andere. Het ontwerp is indrukwekkend tijdens de optocht, met prachtige figuratie die het geheel versterkt. De kop en ogen zijn goed gemaakt net als het "masker" wat over het gezicht heen valt. De beweging is zeker een toegevoegde waarde.

Interessante compositie. Alternatief goed en passend verwerkt/ingezet. Gezichtsuitdrukking en met name de mond erg goed gedaan. De "kooien" zijn qua vorm onduidelijk (lijken op paprika's?). Figuratie overtuigend theateraal.

3

Corsogroep Teeuws **ZWAAR TRANSPORT**

Juryterrein: Heel krachtig gebruik van kleur op een goed en sterk ontwerp. De kop is niet symmetrisch waardoor er een karakter wordt neergezet. Maar hoe zwaar is dit transport?

In de optocht: De bewegingen lopen op een natuurlijke manier waardoor het stuk erg geloofwaardig is. De vrachtwagen vraagt toch best veel aandacht en de metalen blokken achterop hadden ook meer aandacht verdiend. Deze zijn groot en vrij lomp en trekken de aandacht. Verder een aanwinst in de optocht.

Het ontwerp is een prachtig samenspel van metaal en bloemen, en het voelt ook echt geketend aan. Dit is heel mooi verbeeld. De verschijning is indrukwekkend, met een waanzinnige kop waar het kwijl bijna lijkt uit te druipen. Het kleurgebruik is eveneens erg mooi en consequent doorgevoerd in combinatie met alternatief materiaal. Een klein minpuntje is de kale achterkant; een detail of verrassing zou het geheel echt afmaken. Op het juryterrein leken de ogen doods, maar op de route kwamen er mooie lichtpunten in de ogen naar voren, wat de kop sterk en sinister maakte met een beangstigende mimiek. Hoewel de kettingen aan de bakken van staal waren, waren deze slechts aangehecht in plaats van volledig afgelast. Dit is een detail dat de kracht van het beeld kan versterken. Desondanks zijn er veel complimenten voor dit toch indrukwekkende en prachtig uitgevoerde ontwerp.

Zeer bijzondere en ook afwijkende keuze qua compositie door het gebruik van een dieplader. Jammer dat de politie-escorte wegviel. Het monster oogt zeer afschrikwekkend en het geluid is oorverdovend angstaanjagend. Mooi detail dat de zwaarte afleesbaar wordt nabij de knie op de vloer. Ontwerp en uitvoering zeer goed met uitzondering van de zilverkleurige kast achter op de dieplader. Echter de vraag blijft wel wat de link is tussen "zwaar transport" en een monsterlijk figuur. Dit oogt meer als "gevaarlijk transport".

2

Lansink-Bluiminck **SMOKKELWAAR(DE)**

Op het juryterrein een indrukwekkende wagen. Verhoudingen kloppen en zijn zo krachtig en sterk in kleur uitgevoerd, dat je door de buitenkant heen als kijker naar binnen wordt getrokken. Knap om binnen- en buitenruimte zo met elkaar te verwerken dat het elkaar ook versterkt. Geen detail is ongemoeid gelaten (ritssluiting, wieljes, codering, bagagelabel). In de optocht zijn de bewegingen wat minimaal. Waar zit het beestje op? Wat is het paars? Gekneveld? Dit had wel wat krachtiger gemogen.

Het ontwerp is waanzinnig mooi en tot in de kleinste details strak uitgewerkt. De opengewerkte koffer met het schattige tijgertje is bijzonder goed gedaan, met een mooi contrast tussen strak zwart en zachte, kleurrijke elementen. Het vernieuwende gebruik van materiaal is indrukwekkend en consequent doorgevoerd. Het actuele onderwerp voegt extra diepgang toe. Tijdens de optocht was het kloppende hart echter minder effectief door de afgevallen bloemen, wat afbreuk deed aan het geheel. De lichtval op de route creëerde wel spanning, maar het paarse blok onder de tijger was zeer storend. Als je goed keek zag je wel een paar knopen om te zien dat het kleding moest voorstellen maar dit was een groot minpunt. Ook zou de lichaamshouding van iemand die bedwelmd in een koffer wordt geplaatst, misschien anders mogen zijn. Enkel van ons stoorden zich aan de vele (onnodige) zwarte staafjes naar de wagen toe, volgens ons had dit subtieler opgelost kunnen worden.

Gewaagde vormgeving door de prachtig uitgevoerde abstractie van de rolkoffer met de gekromde cijfers. Alternatief materiaal zeer passend bij het onderwerp, hoge subtiliteit tegenover de dikke afwerking van het alternatief. Ritssluiting perfectionistisch uitgevoerd. De paarse kleding als ondergrond heeft een goede contrastkleur bij de jonge tijger, maar werkt wat verwarrend qua functie/uitbeelding. Beweging is subtiel, maar treffend. Jammer dat er zoveel bloemen afvallen bij de ademhaling.

1

Boschkempers NACHTDIERTJE

Een interessante wagen om te zien op het juryterrein, goed met vlakken en kleuren gewerkt. Dat kleurgebruik is echt heel goed gedaan. Massief van vorm, maar heel mooi afgewerkt en goed product/bloem gebruik. De wagen komt in de optocht tot leven. De ogen gaan open en de wagen gaat leven. "Ssst... moet het beestje blijven slapen?" wekt een bepaalde verwachting. Het wakkere diertje opent de ogen en beweegt. Sommige vonden de beweging wat tam, anderen juist liefelijk en aandoenlijk. Een groot sieraad in de optocht.

De wagen is een prachtige, levensechte verschijning in de optocht, met vooral de ogen, oren, en de beweging van de kop en vingers die zo mooi zijn dat je meteen van het nachtdier gaat houden. De anatomie is subliem en de totale indruk is indrukwekkend, waarbij de wagen direct de aandacht trekt. Hoewel het kleurgebruik iets spannender had gekund, wordt dit ruimschoots goedge maakt door de subtile bewegingen van de handjes, vingers en de mimiek die tot leven komt wanneer de ogen zich openen en het dier beweegt. Het is verwonderend en zeer goed uitgevoerd.

Intrigerende compositie die verwachtingen schept. Deze worden dan ook meer dan waargemaakt in de optocht. Beweging erg mooi en zeer subtiel uitgevoerd. Deze beweging wordt gebruikt in de vertelling waarbij de voorkant en ook de zijkant een prachtige communicatie verzorgen. Het kleurgebruik is sterk en de afwerking van een goed niveau.

FIGURATIE RAPPORT

gedeeld
5

De Lummels
TIKI

Op het opstel terrein belooft de wagen al veel goeds. De Tiki-beelden op een bed van tropische bloemen in spetterend kleurenpallet. Er wordt ons een feestje beloofd en we hebben er zin in. In basis is alles aanwezig: een aansprekend thema, de figuratie bestaat uit meerdere leuke 'onderdelen', live-percussie klinkt door de straten en de zon schijnt ook nog. Vanaf de bolderkar met de twee dappere voorlopers in hun Hawaiï-shirtjes en bloemenkrans, dan de vuurspuwer, die onvermoeibaar dóór bleef gaan met vuurbollen creëren. Daarachter 3 percussionisten en dan de dansgroep met hun op traditionele dansen geïnspireerde choreografie. De stoet sloot af met 'het kunstwerk' zelf, de wagen. Het moet gezegd dat alle hierboven genoemde bijdragen afzonderlijk zeer zeker kwaliteit hebben, wat ongetwijfeld op de route met applaus is beloond. Terecht. Maar het beloofde feestje ontvlamde maar niet.

Dat kunnen we afdoen als momentopname, maar er zijn wel degelijk wat zaken te benoemen. Het voornaamste is het gebrek aan onderling plezier, waardoor er ook niks weg spatte richting de gasten. Wellicht was het de avond ervoor laat geworden, misschien de verkeerde schoenen aan, maar bij de dansers onderling was het verschil in energie en uitstraling het grootst. 2/3 van de groep had een 'professionele glimlach' opgezet, danste onvermoeibaar maar door en door en liet zich niet kennen. Het andere deel sjokte er op halve kracht bij, droeg het leed van de wereld op haar schouders. Daar kon geen glimlach vanaf. Elkaar onderweg blijven motiveren is essentieel. Als een speler het echt niet meer trekt, stap dan UIT de optocht, want je beïnvloedt de kracht van de gehele wagen, waar zóveel manuren in zijn gaan zitten...?! De percussie sjokte schouder aan schouder en rammelde wat mee met de fanatiekere percussie die reeds in de audiotrack te horen was, dus er ontstonden geen 'lekkere accenten'. De 3 kwamen babbelend en sloffend voorbij, hadden weinig oog voor alles om hen heen. Terwijl het gekozen thema 'live muzikanten en zo'n grote groep getalenteerde dansers' toch een opzwevend straatfeestje zou moeten kunnen opleveren. Waarbij de vuurspuwer de BBQ vast aan 'spuugt'? Nu kwam de pret onderling niet op gang en was het contrast in kleding tussen de danseressen versus de rest (sneakertje, spijkerbroek, krap Hawaiï-shirt) iets wat in negatieve zin opviel. Alles is in potentie in huis. Een volgende keer effe nèt dat stapje handiger (niet harder), dan levert je dat méér waardering op van het publiek.

FIGURATIE RAPPORT

gedeeld
5

Zieuwentseweg
KRAK!

Geheel organisch op en in de wagen gegroeide moswezentjes, pluizenbeesten en enkele insectachtigen komen op gezette tijden tevoorschijn en kijken verwonderd rond. Sommige brutaal, anderen nieuwsgierig, ieder met een eigen verschijning en een eigen karakter. De flora op de wagen kwam tot bloei dankzij deze fauna. Zo vult figuratie aan, zo ontstaat er een spanning tussen wagen en toeschouwer en worden we als kijker uitgedaagd.

Hulde voor de schitterende, UNIEKE kostuums waar de creativiteit vanaf spat en flonkert. Zeldzaam fraai, een lust voor het oog. De spelers waren door deze unieke outfits ook uniek in hun soort en gedragingen. Ze waren geloofwaardig in hun verschijning en gingen op in het karakter van hun eigen 'personage'. Fraaie mimiek, een verscheidenheid in bewegingsstijl, schitterend. Graag hadden we méér van jullie gezien. Het geheel was voor toeschouwers net iets te vluchtig in het voorbijrijden, om de uren werk in bijvoorbeeld grime en kostuums eer aan te doen. Kortere 'rust' tussen de speelmomenten? Of onregelmatige intervaltijd met een wisselend aantal figuranten en daardoor steeds weer andere figuren te ontdekken voor de toeschouwer? Soms zagen we overigens letterlijk maar één hand en een half hoofd, terwijl we volledige kostuums vermoedden op het opstel terrein. Dus iets meer uitpakken in de performance, als contrast met het volledig verscholen zijn, had best wel gekund. Maar lees deze tip eigenlijk vooral als een compliment.

Aandachtspunt: niet alle figuranten waren in staat om zich in de 'wachtmomenten' ook echt onzichtbaar te maken en rommelden nog wat te lang door met hun schotje of doekje. Sommige startten direct een conversatie met de andere collega's binnenin de wagen of pakte de colafles er maar eens bij. De jury is voorstander van zowel hydratatie als van gezellig samenwerken, maar dat moet in zo'n prachtig concept dan wel buiten beeld van de toeschouwers blijven.

FIGURATIE RAPPORT

4

Vedut Nogal
ANUBIS

Een door goddelijke krachten bijgedreven processie van -nu nog- dolende zielen lijkt haast aan ons voorbij te glijden, alsof deze stervelingen de grond niet meer raken. De figuratie was volstrekt dienend aan de wagen en was de opmaat voor de betekenis en intentie van de uitgebeelde god Anubis. Mooi vormgegeven, goede choreografie, spannend om naar te kijken; in meerdere opzichten 'een klassiekertje'.

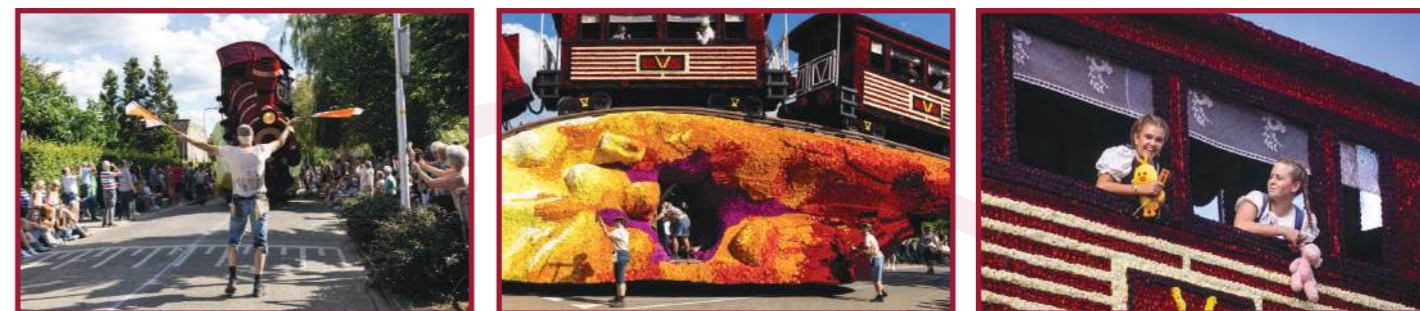
Complimenten voor de gewaden van de doden. Niet strak of benauwend aangesnoerd als mummies en niet direct griezelig in een horror-achtige vormgeving, maar soepel vallende deels transparante stoffen die om de spelers heen dwarrelden, hen liet zweven. En het mag gezegd worden: complimenten voor het schoeisel, geheel toepasselijk in thema. Het maakt een kostuum tot in de puntjes af. De gelaat bedekkende kappen maakten de spelers anoniem en onpersoonlijk en gaven de stoet een serene sfeer en dat geheel was **JUIST** om kippenvel van te krijgen. Sterke keuze.

De imposante, goedgekozen muziek knalde naar onze bescheiden mening niet genoeg van de wagen af, waardoor de audio te veel wegviel in de drukte langs de route. Dit kwam de gelijkheid in beweging bij de figuranten niet ten goede, maar daar konden zij zelf weinig aan doen.

FIGURATIE RAPPORT

3

Kwintet
ONTSPoord

Als we het hebben over een 'klassiekertje' in thema, maar ook wat het verhaal betreft, dan komt 'Ontspoord' van Kwintet naar voren. Een imposante stoomtrein baant zich een weg door heuvelachtig Lichtenvoorde. Naast de werkelijk schitterend strak uitgevoerde wagons is de kwaliteit van de begeleidende audio een van de eerste dingen die opvalt, complimenten hiervoor. De performance is door de duidelijke indeling van inleiding-kern-slot een genot om te observeren, zonder dat het geheel voorspelbaar aanvoelt.

We worden als toeschouwers gegrepen door 'de opkomst' van het geheel (mannen met springstof, waarschuwingen, paniek). Dan is er 'de gevaarlijke situatie' (slingerende wagons, passagiers die doodsangsten uitstaan). En als 'kalmering' hangt een van de machinisten bij de laatste wagon nog links en rechts buiten het balkonnetje, lopen de werklieden langszij met kruiwagens en zorgen zo samen voor een mooi afrondingsmoment wanneer we de wagen nastaren. Want dat doen we. Er is veel te zien en te genieten.

Onze complimenten voor de kleding, grime, samenspel en dynamiek van de act. Graag nog wat aandacht voor de al te moderne kapsels. Ook aandacht voor die twee felgekleurde knuffels, die eerder van de kermis van nu, dan uit het houten poppenhuis van toen kwamen, in een plaatje wat qua aankleding verder zo perfect is samengesteld. En figuranten: blijf in je rol in de momenten tussendoor. Er bestaat geen ongezien of 'uit' moment, wanneer je met zo'n imposante wagen door de straten rolt. Houdt het historisch sprookje dan ook in ere.

FIGURATIE RAPPORT

2

De Witte Brug

HET GEHEIM VAN LICHTENVOORDE

Vanuit de verte zien wij op de lange Richterslaan een enorme kei onze kant op rollen, voortgetrokken aan dikke touwen. In de gauwigheid tellen we 30+ schoenmakers die er al een flink eind slepen op hebben zitten, maar de mannen gaan gestaag door. Dat de wagen zelf op een fantastische en vernuftige wijze gaat transformeren, weten we dan nog niet.

De kostuums zijn netjes, verzorgd, gelukkig niet gekloond, maar 30+ individuen met hetzelfde beroep. Schoenpoetsvegen, werkzweet en hier en daar een goeie dikke plaksnor, samen met een rijk scala aan kleine rekwisieten dragen allemaal bij aan de echtheid van wat ons wordt getoond. Rondom de wagen lopen mannen die met lange stokken het traject begeleiden en zich voortdurend inspannen om een weg vrij te banen voor de kei. Losse schoenpoetsers en op royale afstand kijken een aantal in zwart gestoken T-shirts (technische?) bouwers van De Witte Brug mee. Wat daar goed aan is, is dat de 'performance' en het 'toeziend oog' elkaar niet voor de voeten lopen en het publiek een prachtig plaatje voorgeschoteld krijgt, zonder dat het verhaal wordt verstoord.

De wagen transformeert in meerdere etappes, waarbij de figuratie ook steeds een tandje opschakelt. Wat opvalt is het lef van de figuranten om hun stem te laten horen, dat ze elkaar opjutten, motiveren, instructies geven en zo bijdragen aan de geloofwaardigheid van hun daden. Klein vraagje: mogen een volgende keer de moderne sneakers met dikke witte zolen dan in de kast blijven liggen? Geen struikelpunt, want het geheel was overweldigend en prachtig.

FIGURATIE RAPPORT

1

Groep Hooiland

KANNIBAAL

De complimenten die groep Hooiland ongetwijfeld mag ontvangen voor de wagen(s) met betrekking tot het vlammend kleurgebruik, beweging en technisch vernuft zijn zonder meer terecht. De performance van wagen en figuratie samen maakten grote indruk op het publiek. We hebben aan den lijve mogen ondervinden hoe dwingend de indringende, gerichte blik van de jager/strijder/hoofdfiguur was, wanneer hij zijn blik over de tribune liet glijden.

Reeds gevangen in een kooi, dan wel vlammenzee, ontdekken we wanhopige mannen en vrouwen, die in bewegingsspel de krachten van de Kannibaal illustreren. De figuratie valt op door hun fraaie bewegingen. Goed bijeengezochte groep spelers, die zowel oog hebben voor samenspel, maar ook continu het publiek blijven opzoeken. De opbouw in de audiotrack wordt maximaal benut. Er zijn duidelijk verschillende 'fases' in te ontdekken, verschillende emoties; ieder gepaard met zijn eigen vrije, maar goed op elkaar afgestemde bewegingen.

Na de climax in de opbouw 'bungelen' de slachtoffers nog wat na en zodra het kan, wordt er direct opnieuw gestart. Chapeau; zo krijgen zoveel mogelijk toeschouwers de beste indruk van de complete wagen, inclusief figuratie en special effects, zoals het concept maanden daarvoor ook bedacht is.

Verzorgde kostuums, fantasievolle maskers, kapsels; overduidelijk met grote toewijding en de nodige creativiteit vervaardigd. Soepel en continu spel, geestdrift in de ogen bij een -ogenschijnlijk- onvermoeibare groep spelers maken Hooiland dan ook de winnaar van de eerste prijs qua figuratie.

JURYLEDEN

Christoph Maria Ravesloot

Wonend in Reeuwijk, architect en lector in duurzaam bouwen op Hogeschool Rotterdam. Hij is o.a. gespecialiseerd in de techniek en organisatie van met bloemen en planten begroeide daken in Nederland. In de jaren 1976-1982 was hij als jeugdbouwer actief in het bloemencorso en was vanaf dat moment groot fan. Hij heeft het bloemencorso slechts twee keer gemist in zijn hele leven.

Jet Heusinkveld

Beeldend vormgeefster/kunstenares met specialisatie in bronzen sculpturen en keramiek. Daarvoor gewerkt als activiteiten-begeleider in de ouderen- en gehandicaptenzorg en gaf daarnaast les in boetseren en textiele werkvormen.

Rob Ribbers

Wonend in Ruurlo. Wagenbouwer en (mede)ontwerper bij wagenbouwgroep Lintvelde. Na verschillende bestuurlijke functies te hebben bekleed binnen de wagenbouwgroep Lintvelde nu voorzitter van de corsocommissie. Rob is een graag gezien jurylid bij verschillende corso's, waaronder Vollenhove en Sint Jans klooster.

Machiel Bekker

Erkend bloemsierkunstenaar uit Tiel waar hij al 15 jaar de eigenaar is van een bloem- en interieurzaak. Verder freelancer in binnen- en buitenland voor de aankleding van grote feesten met groen en bloem. Het corsobloed stroomt door zijn aderen. Vanaf zijn 19e ontwerpt hij al wagens. Ontwerpen doet hij inmiddels niet meer, maar in plaats daarvan is hij wel betrokken bij de organisatie van het Fruitcorso in Tiel. Geen vreemde in het jureren van corso's, hij heeft namelijk al een aantal keren in Winterswijk gejureerd en is al even jurylid in Sint Jans klooster.

Rob Klein Goldewijk

Wonend in Eibergen. Eigenaar architect bij Raakklein, parttime participant c.q. vormgevingsonderzoeker bij Lokalen te Lichtenvoorde. Daarnaast parttime stadsbouwmeester bij 'Het Oversticht in Zwolle t.b.v. welstandsadvies in Overijssel. Dit alles gaat gepaard met een grote affiniteit met de feest-cultuur in brede zin, zoals gebruikelijk in de Achterhoek.

Erwin van Benthem

Wonend in Sint Jans klooster. Al van jongs af aan actief binnen het bloemencorso in Sint Jans klooster en nu bij alle verschillende facetten van het bouwproces betrokken.

JURYLEDEN

Sigrid Verbruggen

Geboren en getogen in Lichtenvoorde en opgegroeid met het corso. Afgestudeerd als vormgeefster aan de AKI te Enschede in 1996. Sindsdien beeldend kunstenares. Inmiddels wonend in Halle-Heide, alwaar ze al meer dan 20 jaar teken- en schilderlessen geeft vanuit haar eigen atelier.

Syl Meijer

Syl werkt als freelance bloemist en ze heeft 12 jaar een winkel gehad in Oude Wetering. Verder werkt ze als docent bloem en examineert het MBO bloem. Bouwt al corsowagens vanaf 1986 (in Aalsmeer, Rijnsburg, Lisse en Westland). Al 35 jaar jurylid van het ludieke Veense corso. Ambassadeur voor Chrysal. Ze heeft een natuurtuin en B&B in Lochuizen, waar biologisch en vegetarisch gewerkt wordt.

Inge Teunissen

Inge is geboren in Zelhem en al meer dan 40 jaar beeldend kunstenaar met een groen hart. Dat groene vertaalt zich bijvoorbeeld in een opleiding tot bloemenarrangeur. Ze heeft een project met dagstudenten gedaan in de Zomerbloemententoonstelling te Naaldwijk en een boot voor het Varend Corso ontworpen. Onlangs heeft ze op de Hogeschool Van Hall Larenstein de opleiding Tuin- en Landschapsinrichting afgesloten.

Jasper Korving

Wonend in Didam. Theatermaker, acteur, regisseur, poppenspeler en docent. Creatief brein achter 'De Buitenplaats' wat onderdeel is van vakantiepark 'De Twee Bruggen' te Winterswijk.

Tessa Dillerop

Wonend in Dronten. Inmiddels al 10 jaar figuratie jurylid in Vollenhove.

Ida Nijholt

Wonend in Winterswijk. Zij verzorgt en creëert de kostuums die nodig zijn voor de voorstellingen in het Winterswijkse Muziek Theater. Ze vertaalt hiermee de karakters en rollen in kleding.

Lichtenvoorde • oktober 2024

**BLOEMENCORSO
LICHTENVOORDE**